

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör genom sin talan gällande att svaranden på ett oproportionerligt sätt åsidosätter etableringsfriheten i artikel 43 EG genom att föreskriva ett krav på nationalitet för tillgång till och utövandet av yrket "notaire". Enligt artikel 45 EG ska bestämmelserna avseende etableringsrätten visserligen inte omfatta verksamhet som har ett direkt och specifikt samband med utövandet av offentlig makt. Enligt kommissionen har den verksamhet som en "notaire" utövar enligt den franska lagstiftningen emellertid ett så litet samband med utövandet av offentlig makt att den inte ska omfattas av artikelns tillämpningsområde och således inte motivera ett hinder för etableringsfriheten.

Denna verksamhet ger en "notaire" nämligen inte någon riktig exekutiv makt, och en domares och en "notaires" funktioner och status skiljer sig också väsentligt åt.

Dessutom hade den nationella lagstiftaren kunnat införa mindre begränsande villkor än ett krav på nationalitet, som till exempel att de berörda underkastas strikta krav för tillgång till yrket, särskilda yrkesskyldigheter och/eller särskilda kontroller.

Talan väckt den 12 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-51/08)

(2008/C 128/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-P. Keppenne och H. Støvlbaek)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget, särskilt artiklarna 43 EG och 45 EG, och direktiv 89/48/EEG⁽¹⁾ om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier genom att föreskriva ett krav på medborgarskap för att utöva notarieyrket och genom att inte införliva direktiv 89/48/EEG med avseende på notarieyrket, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör i första hand gällande att svaranden genom att genom att föreskriva ett krav på medborgarskap för att utöva notarieyrket har åsidosatt etableringsfriheten som föreskrivs i artikel 43 EG. Enligt artikel 45 EG omfattas inte verksamhet som direkt och specifikt är förenad med utövande av offentlig makt av avsnittet avseende etableringsrätten. Enligt kommissionen motsvarar de uppgifter som åligger notarierna enligt luxemburgsk rätt utövande av offentlig makt i så liten utsträckning att de inte omfattas av den artikelns tillämpningsområde och därmed rättfärdiga ett sådant hinder i etableringsfriheten. Dessa uppgifter innebär nämligen inte att notarierna är behöriga att vidta tvångsåtgärder. Den nationella lagstiftaren skulle kunna föreskriva mindre restriktiva åtgärder än ett krav på medborgarskap, såsom, till exempel, att de berörda aktörerna förpliktas att uppfylla stränga villkor för tillträde till yrket, fullgöra särskilda yrkesmässiga plikter och/eller underkastas en särskild kontroll.

Kommissionen gör som andra grund gällande att svaranden för övrigt har underlåtit att underlåtit att uppfylla sina skyldigheter genom att inte införliva direktiv 89/48/EEG med avseende på notarieyrket. Direktivet är faktiskt fullt tillämpligt på detta yrke, som är ett reglerat yrke. Den höga meritnivå som krävs av notarier skulle på ett enkelt sätt kunna säkerställas genom ett lämplighetsprov eller en anpassningstid.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1998, om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT 1989, L 19, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Österrike) den 15 februari 2008 – Dachberger & Söhne GmbH mot Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Mål C-77/08)

(2008/C 128/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dachsberger & Söhne GmbH

Motpart: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Tolkningsfrågor

1. Skall artikel 11.1 andra stycket andra meningen i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2945/94 av den 2 december 1994, enligt vilken vid differentierat exportbidrag för beräkning av det begärda bidraget "den differentierade delen av det begärda bidraget [skall] beräknas på grundval av de uppgifter om kvantitet, vikt och destination som lämnats enligt artikel 47" ⁽¹⁾ tolkas så, att med uttrycket "uppgifter om kvantitet, vikt och destination ... enligt artikel 47" hänvisas till uppgifterna i den specifika ansökan enligt artikel 47.1 och den differentierade delen av bidraget således inte begärs förrän ansökan inges i enlighet med artikel 47.1?
2. Om den första frågan besvaras jakande uppkommer frågan huruvida bestämmelsen ovan skall tolkas så, att den differentierade delen av det begärda bidraget skall beräknas med ledning av uppgifterna i exportdeklarationen i sådana fall då ansökan om betalning enligt artikel 47.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 skall inges redan i "de dokument som används vid exporten för att styrka att produkterna berättigar till bidrag" (här exportdeklarationen) och att den differentierade delen av bidraget följaktligen också begärs när exportdeklarationen lämnas.
3. Om den första frågan besvaras nekande, uppkommer frågan huruvida ovanstående bestämmelse skall tolkas så, att den differentierade delen av det begärda bidraget skall beräknas med ledning av de dokument som skall lämnas in enligt artikel 47 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 och att den differentierade delen av bidraget således inte begärs förrän "de dokument som rör betalningen", i den mening som avses i artikel 47.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987, lämnas in.
4. Om den tredje frågan besvaras jakande uppkommer frågan huruvida ovanstående bestämmelse skall tolkas så, att det för att ansöka om den differentierade delen av bidraget också är tillräckligt att lämna in sådana dokument som är bristfälliga, i den mening som avses i artikel 47.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987, med rättsföljden att sanktionsbestämmelsen i artikel 11 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 också skall tillämpas beträffande den differentierade delen av bidraget.

⁽¹⁾ EGT L 310, s. 57; svensk specialutgåva, område 3, volym 63, s. 83.

Överklagande ingett den 25 februari 2008 av Miguel Cabrera Sánchez av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 13 december 2007 i mål T-242/06, Miguel Cabrera Sánchez mot Harmoniseringsbyrån och Industrias Cárnicas Valle, S.A.

(Mål C-81/08 P)

(2008/C 128/34)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Miguel Cabrera Sánchez (ombud: advokaterna J.A. Calderón Chavero och T. Villate Consonni)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Industrias Cárnicas Valle, S.A.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva förstainstansrättens (tredje avdelningen) dom av den 13 december 2007 i mål T-242/07 angående ett yrkande om ogiltigförklaring av det aktuella beslutet, varvid klaganden gör gällande att varumärkena EL CHARCUTERO (klaganden) och EL CHARCUTERO ARTESANO (motparten) är uppenbart oförenliga, och
- besluta i fråga om rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anser i motsats till den överklagade domen att gemenskapsvarumärket "El charcutero Artesano" omfattas av förbudet i artikel 8.1 b i förordning 40/94 ⁽¹⁾ eftersom det varumärke som ansökan avser, efter invändning av innehavaren av ett äldre varumärke, i förevarande fall det spanska varumärket "El Chacutero", inte kan registreras då det finns en risk för förväxling hos allmänheten inom det område där det äldre varumärket är skyddat – i förevarande fall Spanien – eftersom det yngre varumärket är identiskt med, eller liknar det äldre varumärket, och varorna eller tillhandahållandet av tjänster är av samma eller liknande slag. Risken för förväxling omfattar även risken för associering till det äldre varumärket.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken.